

نگرانی مردم در مناطق سیل زده:

نکند فراموش شویم!

۳۳ خانۀ ویران و ۹۵ میلیارد تومان تخریب، فاجعه کوچکی نیست؛ امروز غرب پلدختر نابود شده؛ باید چند ماه بعد به اینجا بازگشت و دید سرانجام وعده‌ها چه شده؛ آیا پلدختر ساخته خواهد شد؛ آیا مردم به کمک‌های خود ادامه خواهند داد؟ ابعاد فاجعه بسیار گسترده است. دیدن تصاویر شهر، دردناک است، اما شاید بیانگر عمق خسارات و همه رنجی که مردم محتمل می‌شوند، نباشد. نسرین هزاره مقدم و مریم بازوند، خبرنگاران ایلنا به این شهر اعزام شده‌ و از نزدیک پای صحبت‌های مردم نشسته‌اند. بخش‌هایی از گزارش سفر آنها را به این دیار محنت زده بخوانید.

«شهر» در قبضه ویرانی است؛ محلات غرب و جنوب غربی پلدختر آن چنان ویران شده‌اند که مردم، خانه‌های مسکونی، زیرساخت‌های شهری و همچنین محل کسب و کار خود را از دست داده‌اند؛ سیل ویرانگری که دوازدهم فروردین به راه افتاد، جنوب غربی پلدختر را در هم پیچید و رفت...

بیشترین تخریب مسکونی، در منطقه سازمانی‌های جنوب غرب شهرستان پلدختر اتفاق افتاده است؛ از کنار استادبوم ورزشی این شهرستان که در قسمت ورودی این منطقه قرار دارد، می‌گذریم؛ ورزشگاه‌های محلی تمرینات مختلف ورزشی جوانان این شهرستان بود، امروز به تلی از خاک تبدیل شده است؛ استادبوم «شهید غلامرضا جعفری» جوان خلبانی که برای دفاع از خاک میهنش جانفشانی کرد... وارد کوی سازمانی‌های می‌شویم؛ آنقدر منطقه تخریب شده که نمی‌شود کوچه و خیابان‌هایش را از هم تشخیص داد، وارداولین خیابان که شدیم، تعدادی ختم کنار خرابه‌ها خسته و نچورا ایستاده بودند به سمتشان فتم و جویای شرایط زندگی‌شان بعد از سیل شدم، مهتر دلیکوند، یکی از صدهازن سیل زده کوی سازمانی‌ها با چهره‌ای ماتم زده می‌گوید: خانه‌مان به‌طور کامل تخریب شده و همه وسایل زندگی‌مان را از دست داده‌ایم. تاکنون از سوی هیچ سازمانی حمایت نشده‌ایم؛ با وجودی که بیشترین سیل گریبانگر منطقه ما شده، هنوز هیچ نهاد رسمی قول کمک به ما نداده است. وی

ما هم مثل مردم سرپل ذهاب فراموش می‌شویم!

خانم پیری اضافه کرد: نکند ما نیز چند صباحی دیگر مانند مردم زلزله زده سرپل ذهاب فراموش شویم و خودمان بمانیم، یک دنیای بدبختی‌هایمان؛ آن وقت با وعده وعید و پول‌های ناچیزی که می‌دهند، کدام خم زندگی‌مان را التیام ببخشیم؟ مردم ما را فراموش نکنند! در ادامه آمه‌نادر، شهرستانی که کوچه شش سازمانی‌ها گفت: از خانه دو طبقه و چند صد میلیون وسایل زندگی‌مان فقط زمینی پر از گل و لای باقی مانده است. سیل، دار و ندارمان را به تاراج برد. تنها کمک‌هایی که به ما شده مقداری اقلام غذایی و یک تختۀ چادر بود؛ چند روز دیگر، با توجه به فرارسیدن گرمای زودرس در

با بغض ادامه می‌دهد: آیا کسی صدای مرا از منطقه سازمانی‌های شهرستان پلدختر می‌شنود؟ نوشین پیری، خانم دیگری از جمع سیل‌زگان جلو آمد و گفت: خانه‌مان ۱۰۰ درصد تخریب شده و در این مدت امدادی‌های جهادی جهت پاکسازی گل و لای خانه‌مان به ما کمک‌های بسیاری کردند که ما از آنها بسیار سپاسگزاریم. این خانم سیل زده در ادامه افزود: اگر هم مردمند یا مسئولی به شهرستان پلدختر جهت بازدید آمده فقط از ورودی شهر بازدید کردند و به آخر پلدختر که الان می‌شود با سیلی که آن را ویران کرده، آخر دنیا نمیدیش، کسی مارا ندید. انگار فراموش شده‌ایم، کسی نه مارا می‌بیند و نه صدای ما را می‌شنود. نکند فراموش شده باشیم؟!

این منطقه، چگونه می‌توانیم در «چادر» زندگی کنیم؟

کاش پایان سال تحصیلی را اعلام می‌کردند!

آمه‌نگران فرزنداناش است؛ مسئولان آموزش و پرورش باید در این شرایط بحرانی که فرزندانمان نه کتاب و نه لباس برای مدرسه رفتن دارند، پایان تحصیلی سال را اعلام می‌کردند. پسر بزرگم اول دبیرستانی و پسر کوچکم سوم دبستان است. با شرایط پیش آمده فرزند کوچکترم مشکل روحی پیدا کرده و مدام بهانه جویی و گریه می‌کند و اصلاً حاضر نیست بدون امکانات به مدرسه برود. شب‌ها در چادر ابتدای فرزندمان را دلداری بدهم و آرامشان کنم و بعد خودم تا صبح به حال و روزمان اشک بریزم. وی در حالی که با حسرت، زمین خالی به‌جا مانده از خانه دو طبقه‌اش را با اشاره به من نشان می‌دهد، می‌گوید: آیا با چند متر موکت و چند میلیون پولی که قول

دادند به ما بدهند – البته اگر قول‌شان عملی شود – می‌توانم زندگی‌ام را جمع کنم؟! نمی‌دانم باید امید داشته باشم، هنوز صحبت‌های خانم‌نادر، تمام نشده بود که به آرامی صدایم می‌زنند: «خانم خانم میشه به حرف‌های من هم گوش کنی؟» برمی‌گردم، دختری نابینا کنار مادرش ایستاده است؛ نامش فاطمه است و می‌گوید: روشنندلم و به همراه مادرم در یکی از خانه‌های کوچه ۹ منطقه سازمانی‌ها زندگی می‌کنیم. سیلی که آمد تمام وسایل‌مان را با خود برد و هیچ وسیله‌ای برای زندگی نداریم. اینهارا در حالی فاطمه می‌گوید که مادرش آرام‌آرام اشک می‌ریزد، روشنندل سیل زده در ادامه می‌گوید: نیروهای ارتش منزل‌مان را از گل و لای پاک کردند ولی چیزی برای ادامه زندگی نداریم. امیدوارم خیرین صدای ما را شنیده و به من و مادر پیرم کمک کنند چرا که تاکنون سراغی از ما نگرفته‌اند.

چند برابر شدن اجاره مسکن در مناطق درامان مسکن

در درامان زن‌ها در کوی سازمانی‌ها تمامی ندارد؛ اگر مردی، یکی دیگر از سیل‌زگان این منطقه می‌گوید: پدر و مادر پیر و ناتوانی دارم. شرایط مالی بسیار ضعیفی دارند و مستاجر هستند. سیل تمام زندگی‌شان را نابود کرد و آن مختصر اثاتی که برایشان مانده حتی به درد سمساری‌ها هم نمی‌خورد. دنبال خانه‌ای برای اجاره هستند و با توجه به شرایط اقتصادی الان حتی نمی‌توانند اتقایی اجاره کنند. بجز پیرانه و کمک‌های کمیته‌امداد، هیچ منبع در آمدی ندارند. در شهرستان پلدختر بعد از سیل، تورم چند برابر شده؛ از خانه‌های استیجاری گرفته تا اقلام غذایی... بنگاهی‌ها، اجاره‌خانه‌های باقیمانده را چند برابر کرده‌اند؛ اگر از این منطقه سیل زده بخواهیم برویم به شرق شهرستان، باید چند برابر گذشته، اجاره خانه بپردازیم؛ پدر و مادر پیر و بازنشسته من از کجا بیاورند اجاره‌های نجومی بپردازند؟! امیدواریم مسئولان نظارت بیشتری به اسکان مردم به خصوص کم‌درآمدها داشته باشند. افشار پیری، رئیس شورای شهر پلدختر است؛ در مورد مشکلات این شهر بعد از سیل و اینترگر فروردین و در پاسخ به درد دل‌های این مردم گفت: اساسی‌ترین مشکل فعلی شهرستان پلدختر بعد از سیل و ویرانگر دوازدهم فروردین ماه، بازسازی فوری سه کیلومتر دیوار ساحلی است که بر اثر این سیل

تخریب شده و آب وارد ضلع غربی این شهرستان شده و امیدواریم با همت مسئولان این مشکل هرچه سریعتر حل شود چرا که در بارندگی‌های بعدی بسیار مشکل ساز خواهد بود.

کاتال‌های سر پوشیده نیازمند لایروبی است

پیری ادامه داد: اقدام دیگری که در کوتاه‌ترین زمان ممکن باید صورت گیرد لایروبی کاتال‌های سرپوشیده است که البته تاکنون توسط نیروهای سپاه و بنیاد مسکن، ۵۰۰ متر آن انجام شده و دو هزار متر آن هنوز باقی‌مانده که باید لایروبی شود؛ در غیر این صورت با بارندگی‌های بعدی، آب این کاتال‌ها در خانه‌های مردم پس زده خواهد شد. وی افزود: اقدام دیگری که باید انجام شود لایروبی پل‌ها، جدول‌ها، معابر و معابر و خیابان‌های سطح شهر است که اگر این اقدامات صورت پذیرد، زندگی مردم تا حدودی به شرایط عادی بازمی‌گردد که البته این اقدام نیاز به خودروهای شستشوی آتش‌نشانی و تجهیزات کافی دارد. به گفته رئیس شورای شهر پلدختر؛ شغل بیشتر مردم این شهرستان به دلیل کمبود کار خانجات و کارگاه‌های صنعتی، مغازه‌داری است و با توجه به شرایط پیش آمده حجم گل و لای در سطح خیابان‌ها، نمی‌توانند مغازه‌های خود را باز کرده و مشغول به کار شوند؛ به همین دلیل پاکسازی مغازه‌ها و فضاهای کسب و کار، یک ضرورت اساسی است.

شهرداری کمبود تجهیزات دارد

پیری در ادامه به کمبود تجهیزات و ماشین‌آلات شهرداری پلدختر اشاره کرد و گفت: شهرداری این شهرستان پنج خودرو از نوع کمپرسی و لوادر دارند که هم‌اکنون دو خودروی کمپرسی نیز به دلیل فعالیت‌های بسیار در سیل اخیر مشکل فنی پیدا کردند؛ امیدواریم مسئولان جهت تجهیز کردن این شهرداری به ماشین‌آلات مکانیکی چارهای بیدیشند. آن‌هم در این شرایط بحرانی که پیش آمده است. وی یادآور شد: در سیل اخیر زیرساخت‌های میدین شهری و خیابان‌هایش از ۲۵۰۰ متر مربع آسیب جدی دیده‌اند؛ هفت پارک از جمله ایثار، بانسوان، جانبازان، پارک‌های ساحلی و فدک که به‌طور کامل نابود شدند و مابقی بین ۸۰ تا ۱۰۰ درصد تخریب شدند و همچنین پنج میدان از جمله بهشتی، رهبری، جهاد و شهید، تخریب شده و نیاز به بازسازی دارند. پیری اضافه کرد: شهرداری این شهرستان به‌طور کامل تخریب شده و نیاز به بازسازی دوباره دارد هیچ‌گونه زیرساخت شهری باقی نمانده و برای بازسازی آنها نیاز به عزم ملی است.

وی تصریح کرد: گروه‌های جهادی، ارتش، سپاه، بنیاد مسکن و شهرداری‌های کلانشهرها از جمله تهران در پاکسازی این شهرستان بسیار

رئیس شورای شهر پلدختر: اقدام مهمی که باید انجام شود لایروبی پل‌ها، جدول‌ها، معابر و خیابان‌های سطح شهر است که اگر این اقدامات صورت پذیرد، زندگی مردم تا حدودی به شرایط عادی بازمی‌گردد که البته این اقدام نیاز به خودروهای شستشوی آتش‌نشانی و تجهیزات کافی دارد

همکاری داشتند و ما از آنها بی‌نیابت سپاسگزاریم چرا که آسیب خیلی جدی بود و اگر کمک‌های جهادی و مردمی نبود، به راحتی این شهر پاکسازی نمی‌شد

کمک‌ها در میان مردم عادلانه توزیع نشد

پیری با انتقاد از نحوه توزیع مواد غذایی در بین سیل‌زگان ادامه داد: مدیریت در این زمینه متأسفانه ضعیف بود و اقلام در میان مردم سیل زده خیلی عادلانه توزیع نشد. به گفته رئیس شورای شهر پلدختر، تسریع در جامعایی مکان مناسب جهت اقامتگاه دائم برای افرادی که خانه‌هایشان تخریب شده و اقامت موقت برای افرادی که در حال تعمیر خانه‌هایشان هستند، ضروری است. اما چقدر خسارت به پلدختر وارد شده؛ رئیس شورای شهر تخمین می‌زند: تاکنون باتوجه به زیرساخت‌های شهری پلدختر ۹۵ میلیارد تومان خسارت وارد شده است؛ البته این روند بررسی هنوز در حال تکمیل شدن است. پیری در پایان گفت: برای آسفالط سطح خیابان‌ها به «قیر» نیاز ضروری داریم؛ باید بگویم ۳۳۳ خانه در این سیل به‌طور کامل تخریب شده که بنیاد مسکن و شهرسازی پیگیر مشکلات ساکنان این خانه‌ها هستند و ان شاءالله زمین در منطقه دیگری از شهر و مقداری تسهیلات بلاعوض و بلندمدت جهت ساخت خانه در اختیار این افراد قرار خواهند داد؛ در حال حاضر افراد سیل زده در سه منطقه شرق در اسکان‌های اضطراری زندگی می‌کنند؛ این اواخر، فرد خیری از شهرستان اصفهان برای این افراد سه چشمة دستشویی و حمام احداث کرده که بتوانند از فاه بهتری برخوردار باشند. ۳۳۳ خانه ویران و ۹۵ میلیارد تومان تخریب، فاجعه کوچکی نیست؛ امروز غرب پلدختر نابود شده؛ باید چند ماه بعد به اینجا بازگشت و دید سرانجام وعده‌ها چه شده؛ آیا قرار است اوضاع آنگونه پیش رود که زنان سوگوار سبیل می‌گویند؟ آیا پلدختر ساخته خواهد شد؟ آیا مردم به کمک‌های خود ادامه خواهند داد؟

از گوشه و کنار

وزیر بهداشت:

بهداشت مناطق سیل زده به صورت علمی کنترل شود

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: در مرحله جدید اقدامات بهداشتی در مناطق سیل زده ضروری است تیم‌های نظارتی مبتنی بر برنامه‌های از پیش تعیین شده افزایش پیدا کرده و موضوع بهداشت در این مناطق به صورت علمی و سازمان یافته دنبال و کنترل شود. سعید نمکی در جلسه هماهنگی اقدامات حوزه بهداشت و بررسی چالش‌های موجود در مناطق سیل زده که در وزارت بهداشت برگزار شد، افزود: در روزهای اخیر اقدامات حوزه بهداشت در زمان در مناطق سیل زده نشان افتخاری برای این حوزه محسوب می‌شود، تمامی مسئولان نظام بر این نکته که تلاشگران عرصه سلامت در مواجهه با بحران سیل اخیر بسیار خوب و ایثار گرانه خدمت کردند، اذعان دارند اما باید فراتر حرکت کنیم. وی ادامه داد: کمبودهای موجود در مناطق سیل زده کشور از قبیل کمبود سایل بهداشتی و حمام و سرویس‌های بهداشتی، عدم دفع پسماند و لاشه حیوانات در این مناطق و آلودگی آب آشامیدنی از جمله مواردی هستند که ممکن است به سلامت مردم آسیب‌رساند. بنابراین جلب همکاری‌های بین‌بخشی در این حوزه‌ها ضرورت زیادی دارد؛ زیرا بسیاری از این اقدامات در حیطه وظیفه وزارت بهداشت نیست، اما بر سلامت مردم تأثیر مستقیم دارد.

■ ■ ■

رئیس سازمان غذا و دارو اعلام کرد مصرف سالانه ۴۲ میلیارد قلم دارو در کشور

رئیس سازمان غذا و دارو با اشاره به آمار و ارقام مصرف و همچنین تولید دارو در کشور، تأکید کرد: از نظر عددی سالانه حدود ۴۲ میلیارد قلم دارو در کشور مصرف می‌شود. به گزارش ایسنا، مهدی پیر صالحی در مراسم افتتاح مجموعه داروسازی اکتور با بیان اینکه امسال برنامه ماشفایت در تولید و واردات دارو است. گفت: در ابتدای سال گذشته ۵۴۰ قلم داروی وارداتی مشابه تولید داخل داشتیم، اما با اقدامات انجام شده با حمایت تولید کنندگان داخلی دارو، این رقم در شش ماهه دوم سال ۹۷ به ۴۴۰ قلم رسید و ۱۰۰ قلم داروهای وارداتی کاهش یافت و به صورت تولید داخلی تأمین شد. وی افزود: در حال حاضر حدود ۱۶۰ میلیون دارو واردات داروهای مشابه تولید داخل داریم. این در حالیست که شرکت‌های تولیدی ما توان تولید این داروها را با کیفیت مناسب دارند و حتماً امسال این داروها را از چرخه واردات حذف کرده و وارد چرخه تولید داخل می‌کنیم. در این زمینه کمیته‌ای در حوزه رونق تولید گذاشته‌ایم تا بر اساس نامگذاری امسال برای تسریع رونق و تولید برنامه‌ریزی کنیم. به گفته وی، با افتتاح کارخانه اکتور، شش میلیارد عدد دارو به ظرفیت تولید کشور اضافه می‌شود و تقریباً ۱۵ درصد از بازار دارویی کشور را برمی‌گیرد.

کاهش ۵ تا ۷ درصدی دما در شمال و شرق کشور

مدیر کل پیش‌بینی و هشدار سریع سازمان هواشناسی ضمن اشاره به اینکه امروز (۲۲ اردیبهشت) یک سامانه بارشی از غرب کشور وارد ایران می‌شود، از وزش پادشید در برخی استان‌ها از جمله تهران و البرز خبر داد. احد وظیفه در گفت و گو با ایسنا، با اشاره به اینکه از دیروز در نوار شمالی بارش پراکنده رخ داده است، گفت: از بعدازظهر دیروز در نواحی مرکزی خلیج فارس، جنوب استان‌های فارس، کرمان و بوشهر، غرب هرمزگان، دامنه‌های زاگرس در شمال غرب و غرب، دامنه‌های جنوبی البرز در استان‌های زنجان، قزوین، البرز و تهران افزایش ابر و رگبار پراکنده، گاهی وزش باد بودیم. وی با بیان اینکه امروز (۲۲ اردیبهشت) با ورود سامانه بارشی به غرب کشور بارش باران و برف در شمال غرب، غرب و دامنه‌های البرز غربی رخ خواهد داد، گفت: در جنوب غرب، جنوب شرق، شرق، برخی مناطق مرکزی و دامنه‌های جنوبی البرز مرکزی در استان‌های زنجان، قزوین، البرز و تهران رگبار باران، گاهی رعد و برق و وزش باد شدید پیش‌بینی می‌شود.

نیز با این کودکان نامهربانانه برخورد نکنند و قدری در رفتار و منش خویش نسبت به این دسته از عزیزان دقت نمایند؛ چرا که این کودکان به اندازه کفایت از خانواده خویش و مشکلات برخواسته از شرایطی که در آن پرورش یافته‌اند، آسیب دیده‌اند.

پس چقدر مطلوب است که در حین برخورد با این کودکان بابی اعتنائی رفتار نکنیم و عدم کمک‌مالی به آن‌ها را، بهانه‌ای برای بی‌توجهی به این عزیزان تلقی نکنیم؛ چرا که این کودکان نیز مانند سایر کودکان جامعه از رفتارهای دیگران تأثیر می‌گیرند و هر نوع رفتار سوئی از سوی دیگران می‌تواند منجر به اجتماع گریزی و تنفر آن‌ها از جامعه و افراد جامعه، شود.

به عنوان نکته پایانی باید خاطر نشان کرد کودکان کار نیز بخشی از جامعه هستند و همه مردم از هر طبقه اجتماعی و فرهنگی باید در نظر داشته باشند که این کودکان نیز همچون فرزندان خودشان، سسرمایه‌های اجتماعی و آینده‌سازان این مرزوبوم هستند، پس مطلوب است که بی‌اعتنا و بی‌تفاوت از کنار آنها نگذرند.

مهاجرت و... در مزره دلایل اصلی برای به وجود آمدن کودکان کار و خیابان هستند. عوامل مختلف دیگری همچون عوامل اقتصادی (شیوع بالای بیکاری، فقر، بی‌عدالتی، فاصله زیاد طبقاتی، مشاغل کم‌درآمد پدران)، عوامل اجتماعی (از دیاد جمعیت، مهاجرت از روستاها و شهرهای کوچک به شهرهای بزرگ، کمبود قوانین حمایتی از کودکان، عوامل خانوادگی (خانواده‌های پر جمعیت، خانواده‌های پر تنش، فوت یا جدایی والدین، اعتیاد در خانواده، سابقه به‌کاری والدین، خشونت والدین، بیماری روانی والدین و وجود ناپدری و نامادری)، عوامل زیستی و روانی (بحران هویت، بحران بلوغ، فرار از خانه و مدرسه، اعتیاد و به‌کاری که تحت تأثیر عوامل اجتماعی و خانوادگی قرار دارد) و همچنین نبود نظارت‌های دولتی در دفاع از حقوق کودکان از فاکتورهای مهم دیگری هستند که می‌توانند بر شکل‌گیری پدیده کودکان کار و خیابانی تأثیر داشته باشند.

فارغ از مسائل و عللی که باعث شکل‌گیری پدیده کودکان کار شده است، کاش مردم جامعه

بچه‌ها با جثه کوچک و سن کم خویش، خیلی زود بزرگ می‌شوند. کودکان کار کودکانی هستند که نمی‌خواهند و دوست نداشته‌اند این مسیر را انتخاب کنند بلکه در بند افرادی اسیر شدند که آنها را در این راه گمارده است؛ که در خیابان‌های شلوغ و پر گردوغبار دست‌فروشی کنند، در فلزکاری‌ها شاگردی کنند و در کنار جاده‌های پر رفت‌وآمد گدایی کنند؛ تا چند لقمه نان به سفره خانواده اضافه کنند و به نوعی کمک خرج آنها باشند.

از منظر روانشناسی و آسیب‌شناسی این معضل اجتماعی باید گفت، کودکان کار محصولی از مجموعه علت‌ها هستند. به بیانی دیگر هیچ کودکی بدون داشتن والدین که به دنیا نمی‌آید و قاعدتاً وقتی کودکان وارد خیابان‌ها یا مجموعه‌های از مشاغل پر خطر و صعب می‌شوند، در خانواده آنها یک ایرادی وجود داشته که این معضل پدید آمده‌است.

بطور خلاصه با توجه به همه تحلیل‌ها و پژوهش‌های آسیب‌شناسی مرتبط با این معضل اجتماعی می‌توان متذکر شد که فقر، اعتیاد،

نسبت به کودکان کار، بی تفاوت نباشیم!

فرشته‌هایی اسیر در بند زندگی

فاطمه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

مهارت‌های زندگی را بیاموزند. اما بجای کسب تحصیل و کودکی کردن در گوشه گوشه کوچه‌ها، خیابان‌ها و معابر سطح شهر مشغول دستفروشی می‌باشند و بدون آنکه نظارتی بر رشد بی‌رویه آنها باشد، روز به روز نیز بر تعدادشان افزوده می‌شود. کودکانی کار از هیچ جایی برای فروش محصولات خود غافل نمانده‌اند؛ از مترو و مکان‌های شلوغ گرفته تا در سر چهارراه‌ها و پل‌های هوایی استفاده می‌کنند تا جنس‌های خود را با خطر ترس از شکارچی خویش بفروشند. گاهی مجبورند تا پاسی از شب به کار مشغول باشند؛ یعنی تا مانیکه تمامی جنس‌هایشان تمام نشده، نمی‌توانند دست‌از کار بشویند. این کودکان مجبورند یا ترک تحصیل کنند و یا در مدارس شبانه‌افرا دیرگسال دیگر وقت بگذرانند و به همین ترتیب است که این

صحبت کردن درباره کودکان کار و جهنمی شدن دنیای کودکانه آنها تنها بی‌نیاز نیست؛ بلکه باید به کودکانی که هیچ‌گاه مزه طعم دنیای کودکانه را نمی‌چشند و از بدو تولد، بزرگ زاده می‌شوند، کودکانی که تنها با حسرت، شاهد دنیای کودکانه و رنگارنگ دیگر بچه‌ها هستند و بجای بازی با هم‌سن و سال‌های خود، آمش در آغوش گرم خانواده و مهارت آموزی، قربانی فقر و مشکلات پدر و مادر خویش شده و به کار کردن در خیابان‌ها محکوم می‌شوند. اکثر کودکان کار کشور، کودکانی هستند که باید به مدرسه بروند و آنجا خواندن، نوشتن و